

РЕШЕНИЕ

№ 3731

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2502** по описа за
2020 година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс
(АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. Н. срещу Решение №11787/15.01.2020 г. по
н.а.х.д. №5629/2019 г. на Софийски районен съд.

С атакувания съдебен акт е потвърдено издаденото срещу Р. Н. наказателно
постановление №19-4332-001476 от 20.02.2019 г. на началник група към СДВР - ОПП.
В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е
незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени нарушения на
процесуалните правила. Претендира се неговата отмяна и отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява. Процесуалният му
представител поддържа касационната жалба.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, не
изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, чрез представителя си моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 09.02.2019г. около 06:00 часа в [населено място] жалбоподателят Н. управлявал моторно превозно средство ла „Опел”, модел „К.“, с ДК [рег.номер на МПС] , като се движел по [улица]с посока от [улица]към [улица]. Същият, поради движение с несъобразена с интензивността на движението скорост, на кръстовището с [улица]се ударил в метални колчета и телена предпазна ограда. На място пристигнал екип на ПП КАТ. Съставени били протокол за ПТП и скица. Жалбоподателят Н. отказал да бъде изпробван с техническо средство за наличие на алкохол. Не изпълнил и предписание да даде кръв за изследване за установяване съдържанието на алкохол в кръвта.

Съставен бил АУАН за нарушения по чл.20 ал.2 от ЗДвП и чл.174 ал.3 ЗДвП, а въз основа него -издадено процесното наказателно постановление. С последното на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение по чл.20 ал.2 от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца“ –за второто нарушение.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Изводите в тази насока се споделят изцяло от настоящата инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Действително, решаващият съд не е отговорил изрично на възраженията досежно редовността на АУАН в частта относно нарушението по чл.174 ал.3 от ЗДвП. В тази връзка следва да бъде добавено следното:

Вярно е твърдението на жалбоподателя, че словесното описание на посоченото нарушение е извършено извън бланковата рамка на акта. Това обаче не може автоматично да обоснове извод за дописване или преправка на съдържанието му. Още повече, че в ЗАНН не са разписани подробни правила за съставяне на актове, касаещи графичната им рамка. В хода на съдебното производство не е направено изрично оспорване на съдържанието на акта, а е изразено единствено принципно съмнение в тази насока. Не е установено нарушение на процедурата по чл.40 и сл. от ЗАНН за съставяне на АУАН. Ето защо, при съвкупната преценка на всички доказателства, в

това число показания на свидетели, протокол за ПТП, талон за изследване, следва да се приеме, че със словесното изписване на нарушението по чл.174 ал.3 от ЗДвП в дясното бяло поле на акта, правото на защита на жалбоподателя не е накърнено.

С оглед доказателствата по делото, съдът е счел за безспорно установено, че жалбоподателят с поведението си на пътя е извършил вменените нарушения на правилата за движение при управление на МПС, поради което и правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Правилно съдът е приел, че констатациите на контролните органи, отразени в АУАН, досежно извършените нарушения не са оборени в хода на съдебното производство. Правилно същият, въпреки лаконичността на показанията на актосъставителя и свидетеля по акта е кредитирал същите, тъй като свидетелите изрично потвърждават отразеното в акта за нарушение.

Ето защо и доколкото в хода на съдебното следствие не са събрани доказателства в подкрепа на обратното, приложение следва да намери презумпцията, установена в разпоредбата на чл.189 (2) от ЗДвП. Отделно от това, съдът съобрази и това, че във връзка с констатираното по п.1 от НП има изготвени скица и протокол за ПТП, а по п.2 – талон за изследване, като първите са подписани без възражение, а второто – връчено при отказ, чието съдържание не е опровергано. В допълнение следва да бъде посочено, че твърдяното от жалбоподателя несъответствие в часовете на проверка, отразени в АУАН / 6ч./ и талона /7.30ч./ не обосновава извод за съществен порок, обуславящ извод за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него НП. Житейски обосновано е проверката при наличие на ПТП да започне в по-ранен час, да е съпроводена с оглед на автомобила, установяване на нанесените щети, изготвяне на протокол за произшествие, скица, изчакване на служители на ПП-КАТ – единствено оторизирани да извършват проверка за алкохол с техническо средство, и едва тогава да приключи с издаване на талон за изследване.

Предвид изложеното, съдът намира възражението в касационната жалба в тази насока, за неоснователно.

Първоинстанционният съд е изложил мотиви относно законосъобразността на наложените административни наказания и липсата на основания за приложение на чл.28 от ЗАНН, които се споделят от настоящата инстанция.

Предвид изложеното, съдът приема, че при постановяване на оспореното решение не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила-касационно основание за отмяна, по смисъла на чл.348 от НПК. Ето защо, същото, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №11787/15.01.2020 г. по н.а.х.д.№5629/2019 г. на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.